

Moja Droga Rozwoju

1. Przyglądając się światu analizowałem Go i oceniałem - chciałem go zmieniać.
2. Wkraczając na Drogę Rozwoju przestałem analizować coś i kogoś.
3. Zrozumiałem, że Świat – coś i ktoś – jest lustrem, dzięki któremu mogę zobaczyć siebie.
4. Świat – coś i ktoś – uruchamiał moje oceny i opinie.
5. Moje oceny i opinie więcej mówiły o mnie, niż o ocenianym czy opiniowanym przeze mnie Świecie.
6. Zacząłem analizować siebie.
7. Gdy zacząłem analizować siebie pojawiły się oceny i opinie o mnie.
8. Oceny i opinie o mnie, powodowały potrzebę zmieniania się na lepsze.
9. Potrzeba zmiany zakrywała możliwość Poczucia prawdy – kim jestem?
10. Prawda nie podlega ocenie – jest faktem – bez względu jaką mam opinię.
11. Prawdziwa zmiana to nie samodoskonalenie tylko Dostrzeżenie i Akceptacja Prawdy.
12. Słowa nie są rzeczywistością – dlatego Prawdę trzeba poczuć, nie wystarczy jej usłyszeć za pomocą słów.
13. Kim więc jestem?
14. Jestem tym kim jestem w działaniu.
15. Nie jestem tym kim myślę, że jestem.
16. Nie jestem tym kim mówię, że jestem.
17. Dlatego liczy się prawda o mnie a nie moja prawda.
18. Często moja prawda to moje myśli dlatego trudno ją poczuć.
19. Prawdę o mnie można poczuć wiele łatwiej.
20. Dlatego na Drodze Rozwoju niezbędny jest mi Przewodnik, który przy pomocy słów pozwoli mi poczuć: najpierw dostrzec, potem przyjąć i na koniec zaakceptować prawdę o sobie.
21. Ale wybór Przewodnika to moja decyzja, moja wolność i moja odpowiedzialność.
22. Przewodnikiem nie jest ten, kto nazywa tak siebie, tylko ten z kogo Ty zrobisz Przewodnika a to duża odpowiedzialność.
23. Jedno szczęście, że ten kto jeszcze wczoraj Przewodnikiem był, już dzisiaj może nim nie być, bo powie lub zrobi coś, co powie więcej o nim inż o jego uczniu. bo przecież każdy a Przewodnik szczególnie jest tym, kim jest w działaniu.
24. „U kresu życia nie dierzemy w rękach swoich osiągnięć ani dzieł. Będziemy musieli przede wszystkim zadać sobie pytanie, ile kochaliśmy” – W. Jager